

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA:

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Apucături neghioabe.

Guvernul unguresc e cam strîmtozat din sus, pentru «politica» sa față de naționalități. Ghiarele acestei politice le-a descoperit mai ales legea despre maghiarisarea numelor comunale. Și, o recunoaștem, foarte mult a contribuit la aceea ca să fie văzute, purtarea concetățenilor noștri Sași cu întreg șirul lor de protestațiuni și manifestațiuni. Bánffy pașa a fost luat «la raport» pentru politica sa, și, se zicea mai zilele din urmă, că doar' însași remănerea lui la guvern, ar atârna de aceea, că putea-va ori nu să încredințeze cercurile înalte din Viena despre aceea, că „bună” e și la loc «politica» lui față de Nemaghiari?

Ce s'a gândit pandurul strîmt la cap? Ca să arăt că e bine să umblu față de nemaghiari cu așa biciu cu plesne de foc, să arăt celor «de sus», că aceste foarte «primejdiioase» pentru patrie, că vreau surparea ori sfărîmarea ei, cât altfel n'ai cum te purta cu buna cu ele! Dar' cum, că nu-'s dovezi? Apoi mi-oiu fabrica eu dovezi!

A pus la cale să tipărească oare-unde niște apeluri chemătoare la „revoluție”, și adresate „poporului român”. A pus apoi apelurile în teancuri la poștă pe adresa unor preoți români mai ales din jurul Brașovului ca mai apropiat de «primejdiioasa» Românie, dar' și din alte părți.

În același timp însă a trimis panduri să meargă la casa preoților cărora să adresase apelurile, să ajungă *naintea împărțitorului de scrisori*, și când acesta vine cu scrisorile cu vina, deloc să le prindă, să le iee cu ei, ca apoi cu acestea să „dovedească” el unde i-să cere, că uite cu ce umblă preoții români, și că numai trezviei pandurilor sei, alui

Banffy, e a se mulțumi, că nu-'și pot și împlini gândurile lor resvrătitoare!

Astea s'au întemplat pe la capetul săptămânii trecute și începutul celei de față, și azi Bánffy numai ce-o fi arătând înaltelor cercuri ce încep să-i ceară samă pentru brutalitățile sale josnice, la apeluri de „revoluție”, prinse de el, prin ce a zădărnicit și — revoluția!

Dar' cine sînt gâgăuții să nu vadă de-o poștă așa albă cu care atât de prost e cusută neghioaba intrigă contra Românilor? De aceea apucătura nici n'a prins, nici va prinde, cel mult va produce un hohot de rîs asupra mărginitului intrigant!

La atât e a să reducă tot zvonul ce s'a făcut zilele trecute cu „descoperirea firelor unei revoluții valahe în Ardeal”...

Treburi orășenești.

În darea de seamă, făcută în numărul din urmă a foii locale „Szászváros”, despre afacerile comunale, se susține, că membrii Români ai reprezentanții au fost trași pe sfoară, când au votat pentru cunoscuta propunere, venită din parte săsească, în obiectul proiectului de lege despre maghiarisarea silnică a numelor comunelor din țeară, — tot acolo se zice, că este întrebare, dacă Români în viitor vor mai conlucra la atari proceduri, cari sînt de natură a conturba buna înțelegere, ce a domnit în trecut.

Fiindcă întotdeauna am ținut mult la o bună înțelegere în tractarea treburilor ce se țin de competența reprezentanții comunale, și după puțină am și conlucrat la crearea condițiilor de lipsă pentru atingerea acestui scop, și în sfîrșit, fiindcă personal stimez mult pe domnul profesor Simon, redactorul acelei foi, cunoscîndu-l om cu judecată obiectivă și cu bună credință, — mă simt îndatorat a face câteva reflecțiuni la adresa domniei-sale și a celor cari se interesează de ținuta Românilor în reprezentanța orășenească și de

motivele cari le determinează ținuta din caz în caz.

Cele susținute în numita foaie, despre „tragerea pe sfoară” a Românilor prin dl C. Antoni sau prin partidul săsesc, sînt neadevurate, ceia-ce lămurit reiasă din împrejurarea, că în cazul acesta Români nu au avut nici o consfătuire premergătoare, nici cu dl C. Antoni, nici cu partidul săsesc. Nu poate fi deci vorbă despre «trageri pe sfoară»!

Altcum rog pe dl profesor Simon, și pe colaboratorii sei la „Szászváros”, să fie siguri, că Români din Orăștie nu sînt așa de naivi, încât prea ușor să fie «trași pe sfoară», fie de către dl C. Antoni, fie de altcineva. Primească mai departe și acea asigurare, că noi Români din Orăștie nu am alergat și nu am uneltit în trecut în scop de a câștiga favorul partidului săsesc, nici a celui maghiar, și nu o vom face-o nici în viitor!

Pentru-ca să fie lumină deplină în ce privește ținuta noastră în cazul de care e vorba, îmi permit a observa, că noi acum ca și altă dată, am purces așa, cum ne-a dictat simțul nostru românesc. Libertatea cugetării libere și a convingerii libere, fiind și în țeara noastră absolută și nefermuită, ne folosim și noi de aceste daruri; drept aceea noi așa cugetăm și simțim, că Români suntem și Români vom se rămănem în aceasta țeară a noastră, fără a ne întreba dacă această altora le place ori ba!

Acesta este altfel simțământul comun al Românilor, fie ei devisați în partide, confesiuni, ori clase sociale diferite.

Acest simțământ ne-a îndemnat a vota cu propunerea Sașilor contra legii de maghiarisare a numelor comunale, fiind aceea propunere îndreptată în contra tendințelor agresive, ce vatămă simțul nostru românesc. Tot acest simțământ ne-a oprit a lua parte la ședința «festivă» a comunității, arangiată în anul 1896 de către Maghiari și Sași, împreună, fiind că aceea s'a ținut întru gloriificarea tendințelor agresive, ce ne vatămă.

Numai cunoscînd aceste motive a purcederii noastre, se va da răspuns obiectiv la

întrebarea, dacă am fost «trași pe sfoară» ori ba?

Din cele premerse, se poate face însă deducere hotărîită și la ținuta, ce o vom observa în viitor, ținută prorocită în foaia dlui Simon.

La ori-ce conlucrare menită a înainta binele orașului și binele obștesc, ne vor afla alături și Maghiarii și Sașii!

Ori-cine va aduce însă înainte în comunitate treburi, cari vor vatăma simțământul nostru românesc, ne va afla în contra sa, fie el Maghiar, fie Sas!

Această ținută a noastră absolut nu va fi schimbată de dragul pactului, ce a existat în trecut, cu privire la împlinirea posturilor de funcționari la Magistrat, pentru-că acest pact și altcum a fost desconsiderat la una din alegerile din urmă, și de Maghiari și de Sași, și pentru-că este tare credința noastră, că prin bărbăție și muncă cinstită, în viitor vom ocupa teren tot mai mult și ne vom afirma tot mai bine în Orăștie, ori vom avea funcționari români, ori ba!

Aceasta este starea adevărată a lucrului în ce privește «tragerea pe sfoară» și ținuta viitoare a Românilor în reprezentanța orășenească.

Dr. Ioan Mihu
membru în reprezentanță.

Reîntoarcerea dela Viena a damelor sase și primirea lor acasă.

A fost negreșit frumos planul concetățenilor Sași cu trimiterea la Viena a deputațiunii de doamne și domnișoare din toate părțile.

Că n'au fost primite de M. S., cu atât mai rău pentru Bánffy și ai sei satrapi. Lumea mare le-a prins de veste tocmai așa mai mult decât dacă le-ar fi primit. Foi germane cetite la Curtea Împărărească scriu foarte călduros despre deputațiunea damelor și publică micul Memorand, așa că de fapt scopul deputațiunii, ca plîngerile să fie auzite la înaltul Tron, e ajuns, deși pe altă cale.

Și de-a fost frumos planul, frumoasă a fost și primirea ce frații și surorile celor tri-

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Nopți de vară.

O, noapte, eu și-s frate
De umbră și de dor:
Tu soră-amînduror
Ne stai, singurătate.

Tu, noapte, plîngi măhnită
Cu lacrimi de argint.
Eu lacrima-'mi alint
Sub geana ta umbră.

Lucașfărușul, lumina
Din nou și-a nstrăinat.
Și, bună, i-ai iertat
Uitarea lui și vina.

Eu magiceci fecioare
În suflet doliu port;
Iubim simbolul moit
De vis și de paloare.

O, noapte, eu și-s frate
De umbră și de dor:
Tu soră-amînduror
Ne stai, singurătate.

Tristis.

Buchetul anonim.

Servitorii aduceau flori, flori și ear flori, vizitatoare albe, albastre, sau lila, cari în coșurile lor și cu panglicele de culoare deschisă, veneau să spună mii de lucruri nehotărîte, să șoptească mii de dorințe nedesluite, cu parfumul lor gingaș.

Anna primia florile rînd pe rînd din mâinile servitorilor, le arunca câte o privire plictisită, pleca o clipă capul să cetească numele vre-unui prieten pe cartea de vizită și pe urmă murmură:

— Pune-le colo, Germain.

Și ea se ducea apoi să primească altceva. De la zece ceasuri de dimineață în această zi, 31 Decembrie ziua numelui ei, buchețele soseau. Și toate se înfățișau corect în locul celor ce le trimiteau, însoțite de cărțile de vizită însărcinate să spue, ca un lacheu, numele trimițătorului, a feliicitătorului.

În acea zi, sceptica Anna, le găsea tot așa de supărăcioase, ca și etichetele floristelor. Oare buchețele nu ar fi avut un alt parfum, dacă ar fi fost fără nume, dacă nu s'ar fi ghicit, în aceste daruri, grija unui domn, care voiește să se plătească de o datorie, mai bine decât darul în taină al unui suflet care iubește?

Ah! Ce ar fi dat frumoasa Anna pentru un buchet de doi gologani, care iar fi venit fără carte de vizită. Ce ar fi dat pentru un simplu trandafir trimis numai pentru plăcerea de a fi întins ei?

*

Pe la ceasurile trei după amiază, pe când ea era singură în salon, servitorul îi aduse un nou buchet, vr'o doi-spre-zece trandafiri, rose-galbene.

— Bine, bine, pune-le în odaia de fumat, zise Anna, fără să întoarcă capul. Pe urmă curioasă, ea întrebă:

— Dela cine e?

Servitorul se uită la flori, le cercetă și răspunde: nu e nici o cartă?

— Cum? nu e nici o cartă? O fi căzut poate.

Servitorul cercetă pe jos, peste tot până la ușe și se întoarse zicînd:

— N'am găsit nimic.

Anna simți o mare mîngăere sufletească.

— Bine. Dă-mi buchetul, zise ea roșind.

Ea îl luă cu religiozitate și își plecă fața pe roze. Oh! cât de frumoase erau astea și cum miroseau de bine! Cine le-a trimise? Ce admirator necunoscut, ce prieten gingaș ghicise așa de bine gândul ei? Ah! ori cine ar fi el, a fost foarte bine inspirat și dacă vr'o dată va afla numele lui... Ea închisă ochii,

sărută florile și se duse să le așeze în odaia sa, singure, departe de celelalte pe cari le primise...

Dar' cine oare i-le trimisese? dl de Fourquex? Nu. George Karre, acel tîner care de doi ani îi făcea o curte așa de discretă? N'o fi.

Oh! da, Olonzac, frumosul Gerard Olonzac. Nu'i spusese ea alaltă-seară după un paravan, că i plac la nebunie trandafirii galbeni?

Bărbatul său era chiar foarte gelos în acea seară. Mișcată, ea chemă servitorul.

— Cine a primit florile?

— Eu, doamnă.

— Cine le-a adus?

— Un purtător.

— Dela cine?

— Mi-se pare dela d-na Garbois, florista din strada Francisc I.

Anna roși din nou. Olonzac locuia tocmai în acea stradă. Acum i-se părea că rozele îi murmurau lucruri pline de plăceri, turburătoare.

Voiu să văz, își zise ea, și chemă temeeea din casă spre a o îmbrăca.

*

La 5 ore, după ce făcî o scurtă vizită, ea merse în strada Francisc I.

Ajungînd în dreptul floristei, ea intră hotărîită. După-ce alege câte-va flori, întrebă cu o voce repede, nervoasă:

mise, au făcut-o damelor la întoarcerea din împărăteasca cetate.

În Brașov, în Sibiu, în Sighisoara, în Reghin, pretutindeni domni și dame germane le-au eșit în număr mare în cale și le-au dus cu alaiu în oraș, apoi ca mâne au dat banchete strălucite și însuflețite în onoarea lor, sărbătorindu-le frumos.

Concetățenii Sași din Orăștie încă nu s'au lăsat cu nimic mai prejos de cei din celelalte orașe.

Două au fost damele cari, în numele Sașilor din Orăștie, au luat parte în deputațiune: d-na v. d. *Julie Herbert* și d-șoara *Vilhelmine Schuster*, inteligenta fiică a dlui preot evangelic sas din loc.

Marti, în 1 Februar, s'au reîntors cu trenul de 11 și 30 min. Un frumos număr de domni, doamne și domnișoare sase din loc, în opt trăsură, au grăbit la gară întru întimpinarea membrilor deputațiunii, ducând pe sama fiecăreia câte un bogat buchet de flori naturale.

Primind sosirea trenului cu urări de „hoch“, membrele au fost salutate cu mici vorbiri de mulțumire pentru pașii întreprinși, la ce d-na Herbert a răspuns emoționată, mulțumind de manifestația, mică dar' caldă și sinceră, ce li-să face.

Urcând apoi în trăsură, convoiul a mînat în oraș, unde asemenea a fost salutat în toate părțile.

Ear' Mercuri sara s'a dat un banchet în onoarea lor, în sala otelului Csösz.

ȘTIRI POLITICE

Visita Regelui Carol la Țarul

precum se scrie mai nou, va avea loc pe la mijlocul lui Maiu a. c., în curtea puterincului împărat.

Și foi franceze și foi germane scriu, afară de cele române și rusești, despre această înaltă întrevedere, talmăcindu-o fiecare cam după ale sale dorințe.

Un ziar mare din Germania, publică amănunte despre vizită. Spune, de pildă, că Regele român va fi însoțit de o suită foarte numeroasă, căci acestei vizite 'i-se va da o înfățișare de manifestație prietenească, un fel de reamintire a legăturilor de bună camaraderie dintre armata ruscă și cea română în anii 1876—1877.

Spre acest scop, Regele Carol va fi însoțit de un mare număr de ofițeri înalți în retragere și în activitate, cari au luat parte la războiul de acum 20 de ani în contra Turciei.

M. Sa va locui în palatul dela Peterhof timp de trei zile, fiind oaspele Țarului și a Țarinei.

Punctul cel mai însemnat al sărbătorilor va fi defilarea tuturor ofițerilor ruși, cari au luat parte în războiul dela 1876—77 pe câmpiile Bulgariei, sub comanda Domnului Carol. Împreună cu aceștia vor defila și ofițerii din suita Regelui României. Defilarea veteranilor glorioși soldați, va fi condusă de Regele Carol care în acel mare războiu fusese „comandantul general“, și al trupelor rusești și al celor românești la Plevna.

După această paradă militară, ofițerii ruși, cari au luat parte la lupta de atunci, vor da un mare banchet în onoarea fostului comandant general al trupelor aliate în onoarea M. S. Regelui român.

Cam mare deosebire între această vizită și între cea dela — Pesta!

CORESPONDENȚA

Dărnicia poporului din Romoșel.

Romoșel, Ian. 1898.

Onorată Redacțiune,

I.

„Fapta bună trebuie să aibă următori“, zic, cu drept cuvânt, cei-ce publică prin toi dări de samă despre un lucru sau altul vrednic de urmat. Chiar de aceea, mă simt îndemnat și eu a scoate la lumină dărnicia poporului gr.-or. român din Romoșel, care în anii din urmă a dovedit nu numai că știe urma pilda bună, dar' că însuși poate fi pildă altora!

A fost un timp, nu departe, când parochia gr.-or. Romoșel, singur zidirea bisericii, fără turn, o avea corespunzătoare. Toate celelalte lipsau sau erau necorespunzătoare.

Conducătorii comunei văzând aceasta stare nevrednică pentru o comună, fie cât de săracă, și-au pus de gând să-l pornească poporul întreg la lucru. Au făcut un plan întreg de înnoiri, pe cari să le împlinescă când numai îi vor ierta împrejurările.

La anul 1881 s'a făcut acest plan și mulțumită lui D-zeu și tuturor oamenilor cari cu obolul lor n'au întârziat a ajuta la întruparea lui, azi biserica și școala și ce se ține de ele, toate sunt în stare bună și corespunzătoare.

Întâi de toate s'a văzut lipsa de-a să găta turnul bisericii, fără care Romoșelul, așezat în o vale la poalele Carpaților și îngropat oare-cum într'un codru de pomi, nu se zărea decât din apropiere. Spre scopul ridicării turnului la începutul anului 1882, după întărirea planului, s'a făcut repartiție pe popor, și în scurtă vreme s'au adunat 875 fl. 76 cr. dintre cari primarul răposat Pamfilie Mihăilă a da-

ruit singur 100 fl. ear' preotul răposat Avram Nasta 80 fl. În Septemvrie acelaș an, turnul a fost gata, costând 2000 fl. v. a. fără materialul dat la zidire și fără lucrul cu mâinile și cu carăle a credincioșilor. Încât pentru suma ce a mai lipsit, numitul primar a dat din al seu 400 fl. v. a. fără interese până la stringerea lor dela popor, ear' restul l'a solvit biserica.

După finirea turnului, în anul următor s'a făcut de nou padimentul bisericii, care dela anul zidirei 1847, putrezise. Și aci materialul l'a cumpărat biserica, lucrul însă l'au făcut pricepători din loc, fără a primi nici o plată!

La anul 1885 până când biserica s'a scăpat cu datoriile avute și credincioșii s'au mai recules de sub povară, s'a propus cumpărarea odorelor și cărților bisericești, căci cele ce erau, erau ne mai întrebuințavere. Laudă credincioșilor bisericii, biserica n'a avut cheltueli cu ele, căci pe toate le-au cumpărat oamenii ei de ei, care ce-a putut. S'au cumpărat anume:

1 Candelabru pentru 12 lumini în preț de 45 fl. de Avram Ștefănescu și Nicolae Ianeș; 5 prapori în preț de 100 fl. de Petru Ștefănescu, familia Pamfilie Mihăilă, Toma Ciutrilă, Petru Todor, Nicolae Ianeș, Nicolae Marian; 8 icoane pe iconostas, în preț de 40 fl. de Nicolae Dubleş, notar, Avram Cătănciu, Petru Crăciunescu, Vasilie Nasta a Dochii, Ana Bucșa, Eva Toader I. Dănilă, Ioana Crăciunescu I. Petru, Ioana Mihăilă, Ioana Moga I. Iuon, Ioana Davidoiu, Saptă Căițu, Ioana Cătănciu I. Iuon; 1 potir cu 25 fl. de Nicolae Ștefănescu; 1 Evanghelie cu 12 fl. de Ana I. Toma Ciutrilă; 1 Pentecostar cu 10 fl. de Iuon Vasii Luca; 1 Triod cu 25 fl. de Sofia I. Feorge Cătănciu; 1 Octoic mare cu 20 fl. de Dumitru Dubleş; 1 Apostolier cu 6 fl. 50 cr. de Evuța Chirilă Nasta; 2 cruci pe prestol cu 16 fl. de preotul Avram Mihăilă și Avram Dubleş.

Din colecta făcută de d-nele Otilia Dubleş și preoteasa Maria Avram Mihăilă 45 fl., s'a cumpărat 2 candelă, 2 sfetnice de argint de China, 3 iveri la ușile altarului, 2 sfetnice de lemn și altele.

Așa ne-am trezit, în vreme scurtă, mulțumită mării dărnicii a evlaviosului popor din Romoșel, care a dat bună ascultare îndemnelor la bine a conducătorilor sei, cu biserica gătată, împodobită, frumoasă, de să-i fie poporului fală cu ea.

Despre cele ce au urmat apoi cu facerea școlaei și a altor trebuințioase, ne vom ruga să publicați în alt număr.

Romoselanul.

PACEA LUMII

Pentru ostrovul Creta

earăși e pe-aci pe-aci să isbucnească cel puțin o ceartă strașnică între Turcia și celelalte puteri europene, indeosebi cu Rusia.

E vorbă că cine să fie numit guvernator al insulei Creta, a acestui măr de ceartă între Turcia și Grecia? Pentru că, firește, precum va fi guvernatorul așa va fi și ținuta insulei, pornită într-o parte ori într'alta.

Rusia, ea știe cum și de ce, după ce a lăsat-o întâi să mănăce bătaia, a cam luat acum partea Greciei, și cere Sultanului ca să pună de guvernator al insulei pricinașe, pe prințul George, fiul Regelui Greciei.

Turcia cum se vree ea să vadă guvernator al unei insule ce se ține încă de împărăția sa, chiar pe unul din comandantii trupelor grecești cu care numai mai eri avu război? Să împotrivese. Ar vrea pe altul mai puțin îndușmănit ei.

Dar' Rusia, care mult a făcut ca războiul din urmă să nu se desfășoare altfel, poate mai neplăcut pentru Turcia, împedecând și pe alte puteri dela a se amesteca în cea ceartă, e acum năcăjită de această purtare nerecunosătoare a Turcului, și i-a trimis zilele acestea o scrisoare așa da rece, acuzi aspră, guvernului turcesc, încât ambasadorul rus la Constantinopol să îndoia să o dea ori să n'o dea? Până i-a venit

îndrumarea dela guvernul seu din Petersburg, că să o dea numai așa cum e, căci voința neștrămulată a Țarului, pe care îl spriginește și Anglia și Germania și Frantia, este, ca George, prințul grec, să fie guvernator al Cretei, și mai mult n'o să mai umble cu nici o rugare pe lângă sultan în pricina asta, ci de nu să învoește, el va vedea ce va fi!

Sultanul să nu uite aceea, zice, că Rusia cum l'a spriginit în zilele de grea încercare, și nici aceea, că dacă azi puterile și-ar retrage corăbiile de războiu din jurul Cretei, asta ar însemna moartea cea mai crâncenă și numai decât, a tuturor Turcilor de acolo!

Adecă amenințări neobicinuit de aspre, cremene ce dă deja schintei, din care ușor să poate prinde vre-una în grămada de gunoaie din peninsula balcanică, ca să iee iarăși foc.

Atârna dela înțelepciunea Sultanului să știe încungiura această primejdie ori nu.

Serata teatrală din Cugir.

Cugir, Febr. n. 1898.

Onorată Redacțiune!

În 8 Ianuarie a. c. s'a ținut o Serata teatrală împreună cu joc în Cugir. Imi țin datorința a da un raport despre reușita ei.

Deja pe la 8 ore seara, sala era indusită de public atât din loc cât și din giur. La 8 ore s'a început executarea programului. S'a predat întâiu piesa „Peatra din casă“ comedie de V. Alexandri, de cătră următoarele persoane: D-na Elena Nicoară, D-rele Valeria Crișan, Ana Bratu, și de D-nii Petru Nicoară, Porfirie Nicoară, Dionisă Păcurariu și Valeriu Recei.

Reușita a fost peste așteptare; dovedind că diletanții și-au dat toată silința ca să joace spre mulțumita publicului. S'a distins mai cu seamă d-șoara Valeria Crișan cu vocea și gesturile ei plăcute, fiind mult admirată de public.

După predarea piesei acesteia s'a predat piesa „Arvine și Pepelea“ de următoarele persoane: D-na Ana Bratu, și D-nii Porfirie Nicoară, Valeriu Recei.

Și predarea piesei acesteia a reușit destul de bine.

După acesta au urmat dansul care au durat până la 1/2 la 5 dimineața, când publicul s'a împrăștiat ducând cu sine suvenirii plăcute.

Linoel.

Dela biserica gr.-or. română din Deva.

(Urmare și fine).

IV. Istorie, literatură și știință,

e deocămdată cea mai seracă din lipsa mijloacelor. Sîntem avisați la spriginul Inaltei Academii-Române, ce'l vom cere în urma hotărîrii aduse, la marinitatea Domnilor editori și a tuturor oamenilor de bine din toate părțile locuite de Români. Le cerem sucursul marinitos. Biblioteca cărților

V. Bisericești pentru preoțime,

urmărește scopul de a procura preoțimii cărți pentru a cultiva predicele folositoare la popor. În acest scop ar fi de dorit să lucre și sinoadele noastre protopresbiterale.

Biblioteca cărților

VI. Școlare,

tinde a provedea școala cu toate cărțile necesare pentru dezvoltarea și cultivarea cunoștințelor pedagogice la învățătorii tractului. Deocămdată ne mărginim la ajustarea școlaei cu cele mai de lipsă. Biblioteca

VII. Muzică și cântări,

va fi și de aci încolo deosebit îngrijită. Parochia Deva are dela anul 1893 cor bărbătesc bisericesc și dela anul 1895 cor mixt. Amândouă cultivă, în tinerimea poporului și la meseriașii nostri, cântarea armonioasă artistică în biserica, și cântecele populare prin concertele date cu mult succes și material și moral-național. Scopul ce se are încă în vedere e: a face o colecțiune de cântece populare alese, liturgii și cântări bisericești armonisate pe 2, 4 și 6 voci, pe sama corurilor, cari ar fi a să mai înființa în tract și comitat la ambele biserici surori. Biblioteca cărților:

— D-voastră ați trimes adineauri un buchet de trandafiri în intrarea Iéna, 74?

— Florista căută în carte, printre însemnarea buchetelor vëndute, și răspunde:

— Da, doamnă.
— Ați uitat să puneți cartă, că dela cine e.
— Nu ne-a dat.
— Pentru ce?
— A zis, că nu e de lipsă.
— E cumpărător de-al d-voastră acel domn?
— Nul Nu l'am mai văzut nici odată.
— Cum era? întrebă Anna, ale cărei mâni tremurau nervos.
— Nalt, cu mustăți. Cam smead.

Anna plăti și plecă. Era sigură că Olonzac le trimisese. Capul îi vijia. În cea stradă locuia Olonzac, la dreapta, Nr. 52, la antresol. Îi spusese în nenumărate rânduri, mai ales îi vorbise despre o colecție de lucruri de artă, între cari vasul cu aiazmă al Mariei-Antonieta... Și ea acum voia să-l vază! Să reținuse în nenumărate rânduri, dar' astă-seară, după-ce primise acele roze, Anna simția o turburare ciudată, o amețelă necunoscută, ca și cum ar fi mers prin nori. Ajunse la Nr. 52. Inima-i bătea. Ochii i-se închideau. O moleșală o cuprinsese. Intră. Inchise ochii și nu văză poarta, vestibulul deșert și scara pe care o ghicea că e la stînga, departe de portar. Mirosul florilor de acasă pare că o urmărea, o îmbăta. Ajunse la o ușă și sună.

— Domnul Olonzac! întrebă ea lăsând ochii în jos.

— A plecat, i-se răspunde.

După cinci minute, întră acasă, în odaia ei caldă, unde mureau trandafirii cei necunoscuți, neștiuți dela cine-'s.

Anna găsi pe bărbatul seu lângă ușe.
— Bună seara drăguță, zise el deschizând brațele. Ai primit rozele mele?
— Ce roze?
— Acelea pe care 'ți-le-am trimes adineauri, galbene, frumoase...
— Ah! tu erai? zise ea.
— Da. Ce te miri? Te-am auzit spuind lui Olonzac că-ți plac trandafirii roșii, galbeni, și cum am găsit prea frumoși... Dar' ce ai? zise el, stringînd-o în brațe.

— Nimic, răspunde Anna palidă și închizînd ochii, pe când bărbatul seu o săruta. Nimic! E bucurial... Oh! cât ești de bun... Și buzele ei tremurau puțin sub sărutările soțului ei.

Dar' de ce nu 'ți-ai pus cartă?
— Oh! între noi?
— Servitorul ear' intră, aducînd un buchet mare de iris alb; Anna ceti pe carte: *Gerard d'Olonzac...*

— Vezi, el 'și-a pus cartă, murmură ea mușcându-și buzele.

Și trimise buchetul în salon, lângă florile celelalte pe cari le primise.

Jean Rameau.

VIII. Economice,

va avea opere pentru povățuirea poporului și a tinerimii în ramii economiei și industriei de casă.

Amăsurat însărcinării primite, biroul subscris al comitetului parochial statorosește pentru folosirea bibliotecii parochiale, până la facerea unui regulament de bibliotecă, următoarele:

Regule provisorice

la întreținutarea bibliotecii parochiale.

§. 1. Biblioteca parochială e destinată folosinței publice în vederea scopului prevăzut în statutul organic spre înlesnirea științelor folositoare. Poporul și tinerimea română din loc a ambelor biserici surori, inteligența română din Deva și tract, preoțimea și învățătoria română din comitat, o poate folosi, pe lângă observarea celor prescrite.

§. 2. Tinerimea școlii noastre, membrii corului bisericii, meseriașii români și întreaga tinerimea școlară a ambelor biserici surori, poporul gr.-or. din Deva, pot împrumuta cărți spre citire acasă, — fără nici o taxă!

Inteligența română din Deva și comitat plătește la an 1 fl., învățătorii români 50 cr. la an, ori capitalul corespunzător, ca membri pe viață a bibliotecii.

§. 3. Fiecare cetitor e dator, la primirea cărții, a subscrie în protocolul de evidență ce se află la Bibliotecarul dl învățător Toma Roșu în școală, legătura, cum-că până la ziua luată la protocol va aduce sau trimite la mâna bibliotecarului cartea luată spre citire.

Pentru fiecare săptămână întârziată se plătește dela cărți mai mari 5 cr., dela cărți mai puțin voluminoase câte 2 cr. de fiecare săptămână.

Nime nu poate ținea câte o carte sau un tom la sine mai mult de 30 de zile. Cel ce voește un termen mai lung are să plătească înainte după fiecare tom de săptămână 5 cr. pentru folosința excepțională.

§. 4. Cetitorul e dator a înapoia cartea la mâna bibliotecarului curată, întreagă și bine îngrijită. La din contră e deobligat a plăti bisericii prețul cărții noue, ce se va procura. Pentru copii minoreni sunt părinții sau tutorii responsabili.

»Cartea de aur«

și

»Cronica parochiei«

sunt iarăși două noutăți de binefacere pentru parochia centrală Deva și poporul nostru de o potrivă. Ideea frumoasă și adevărat creștină de a jertfi pentru sufletele iubitelor reposesați a degenerat în deșertăciuni lumești: în pomeni cu *buturi și mâncări* prădate uneori ca beții obicnuite, cari sunt spre ruina căsănilor jertitori. Să face un lux ruinos și altă deșertăciune, cu hainele de doliu scumpe și — la modă făcute, cu carul mortuar scump plătit, cu cununi scumpe de boltă, cu musică și alte fudulii, cari consumă sute și mii de floreni din averea poporului și a inteligenței noastre. Preotul, bisericanii și sfânta biserică — binefăcătorii, rămân de multe-ori cam în mila Domnului: lipsiți și năcăjiți, ear' crismarii și boltașii, cari ne ruinează, se îmbogățesc pe spinănea noastră.

Urmarea e: săracirea noastră și ruina noastră cu ochii a familiilor române.

Betrânii nostri își iubiau mai mult morții lor, dar' nu făceau atâta deșertăciune și pradă.

Oare se nu fie mai sfântă și bine primită lui Dumnezeu pomeana mortului, cununa mortului atunci, când ne vom lăpăda de deșertăciunea lumească de azi și în locul buturei, a cununilor, a carului mortuar și a hainelor luxurioase de 50—100—200 fl. vom da *pomeană sfintei noastre biserici* 5 fl., 10 fl., 20 fl. ori și mai puțin, ca să trăească numele repositului iubit în „cartea de aur“, ca să-i fie totdeauna pomenit numele la sfântul altar și să ne rugăm lui Dumnezeu mai mult, îngrijind de casa lui sfântă?

Popoarele culte de sute de ani fac aceasta și au biserici de zeci de ori mai bogate, și sunt popoare mai bogate și mai libere decât noi! *Să împrumutăm binele dela alții!*

Românii din Brașov întâi, apoi cei din Sibiu, au început a introduce de câțiva ani *rescumpărarea cununilor reposesaților, cu bani dați pentru un fond bisericesc*. Noi credem, că e bine a combate sistematice întregimea răului: luxul întreg încuibat la poporul și inteligența noastră deopotrivă.

În cartea de aur se vor mai introduce și sumele mai însemnate dela 5 fl. în sus, daruite bisericii, fundațiunile ori darurile mai prețioase ale celor vii sau reposesați câte obvin în fiecare an, numele colecțanților și a tuturor binefăcătorilor bisericii de peste an. Sumele și darurile mai mici vin simplu rubricate, ear' numele binefăcătorilor mai mari vin pe o singură pagină, cu o descriere a vieții binefăcătorului în viață sau repositat.

Cronica parochiei e istoria celor mai însemnate întâmplări de peste an în viața parochiei. Faptele vorbesc mai clar. Cronica parochiei va fi istoria obiectivă a faptelor din fiecare an, ca să fie de amintire și învă-

țatură viitorimii cu viața de veci, pilde vii pentru iubirea de neam și lege strămoșească.

Rugăm pe toți oamenii de bine a lua la cunoștință intrarea în viață a *Bibliotecii*, a *Cărții de aur* și a *Cronicii-parochiale*, a ne întinde frățeste mână de ajutor material și moral în scopul, ce-l urmărim: de a întemeia o puternică parochie centrală model, pentru mărirea lui Dumnezeu și înaintarea culturii neamului său ales românesc.

Din ședința comitetului parochial, ținută la 21 Decembrie v. 1897 (2 Ianuarie 1898) în Deva.

Presidiul: Prim secretarul și I episcopul:
Ioan Moțiu m. p. August A. Nicoară m. p.

Dinți falși la soldați.

Prusia cu ale sale rândueli pentru armată, totdeauna a slugit de muștră celorlalte state. Ea gonește totdeauna cu un cap de cal mai înainte ca alte țeri. Incepând cu voluntariatul de un an și sfârșind cu puștile cu repetiție, tot ea a mers cu pildă înainte. Acum eară are ceva nou. Au fost băgat adevă, încă demult de samă, că mulți subofițeri, din pricina dinților stricați abia mai pot comanda. La mulți era șirul întreg rău. Guvernul prusac vrea să ajutură necazului așa, că elevilor școalelor de subofițeri, le va da dinți măestriți, falși. O să se caute învoială cu oare-care tehnic de dinți să lifereze pe seama armatei — dinți și o să se vază apoi minunății: In consingnarea îmbrăcămintei trebuie să pue o rubrică nonă, de s'a dat ori nu la soldat „dinți artificiali“; o să vezi scos la raport pe cutare subofițer, pentru-că eșind la exercit și-a uitat dinții acasă! o să se facă poate o comandă nouă pentru vizitarea dinților: „dinții afară!“ cum este azi pentru vizitarea patroanelor ori a armeei, și pe comanda „dinții afară!“ o să vezi pe bieții știrbi prinzând frumos cu mâna stângă șirul de dinți și descopciindu-l din încuietore, o să-l scoată se-l arete d-lui căpitan vizitator. Dacă unul ori altul băgând mâna în gură, o să vadă că n'are ce scoate, o să auzi pe strajameșter răcnind: „Infanterist Micula! cară-te iute, mâncate-ar corbii, și-ți adă dinții din ladă de sub pat!“ La parade, cum sunt haine extra, or fi și dinți extra, pe care după paradă fiecare și-i dă napoi în magazin și și pune cei proști, de toate zilele, să mănăce menagea cu ei, etc. etc.

NOUȚĂȚI

Plimbări de capete încoronate.

De-a fost anul trecut bogat în „întrevederi de Domnitori“ din privilegiul, de pildă, a iubileului Reginei Angliei, a întrevederii la Petersburg, apoi la Pesta, apoi în Italia, ect. — anul viitor nu o să se lase nici el mai prejos! In anul viitor Regele Daniei și marele Principe de Weimar intrând ia al 80-lea an al vieții, vor da de bucurie, ospătări, dragă-mi-te Doamne, de numai ca ele! Albert regele Sacsoniei împlinește al 70-lea an de viață, care și el poate fi slăvit și pentru-că-i cu 10 ani mai „tinăr“ ca cei doi de mai înainte; M. S. Imperatul Francisc Iosif împlinește 50 de ani de domnie: pregătește iubileu mare; Vilma, cea mai frumoasă „bacfiș“ din Hollanda, va fi declarată, „majorenă“ și încoronată de Regină: haid la parade; la Petersburg și pregătește altă întâlnire de capete încoronate, cu eroice amintiri reprezentate în chip admirabil în șirul sərbărilor, etc.

Totatătea lucruri, cari vor pune earăși în mișcare coroanele peste țeri în sus și în jos, în lung și în lat..

Probă de „Romana“, în vederea balului român dela 10 Februarie n., se va ținea mâne, Duminecă în 6 Februarie n., în sala otelului Csósz, la orele 6 d. a.

Secretar ministerial în temniță. In 1 Febr. tribunalul din Pesta, după o pertractare de o săptămână întreagă, a judecat la 4 ani temniță pe un anumit Petko László, care fusese secretar în ministerul unguresc din Pesta, pentru-că a făcut mușama vor-o 60,000 fl. ce ajunseseră în „administratia“ lui, și falsificase și vre-o 4 documente ale aceluși ministerul Era om căsătorit, tinăr, dar' cu traiu rău de tot în casă. In decursul pertractării el se arăta pe sine ca o „jertfă“ a necazurilor avute cu nevasta sa necruțătoare.

Corabie nămolită. Din Venetia se telegrafiază că Marti în 1 Febr. corabia „Baross“ voind să tragă în portul (stația de corăbii) de acolo, nu departe a dat de-o bancă de nisip pe care s'a oprit, nămolindu-se și n'mai putând mișca. Patru corăbii de tras, anume făcute pentru astfel de întâmplări, au grăbit și s'au acățat de corabia oprită, ca s'o scoată cu puterea.

Mâne, Duminecă, 6 Febr. n., se ține adunare generală a „Reuniunii române de înmormântare din Orăștie“, în sala școlii, deloc după sfânta slujbă bisericească, — despre ce li se aduce și prin asta de nou aminte membrilor.

Bal în Blaj. Sâmbătă în 12 Februarie st. n. c. se va ținea în sala Otelului „Univers“ din Blaj, un bal „fondului pentru ajutorarea studenților miseri în cas de morb“.

Un mic „roman“ de senzație la Orăștie. Îi zicem un mic „roman“, deși tot așa de bine i-am putea zice „o mică tragedie“ ori chiar „tragi-comedie“. Un părinte, notar în jurul Hașegului, își aduce copila de 13 ani la școala ungurească de fete din Orăștie. O așază în cartir la o familie maghiară, a cărei părinte e om cu poziție respectabilă în oraș. Nainte cu câteva săptămâni, doamna casei, învățătoare chiar la școala unde umbla copila, bagă de seamă că copila asta e așa de schimbă, de diformată, cât trebuie să aibă ceva boală lăuntrică. Să duce cu ea la medic. Medicul, cercetându-o, îi spune să se pregătească numai, că în curând teta va avea — un fiu!.. Își poate ori-cine închipui spaima găzduitoarei. Și într'adevăr pe la capătul săptămânii trecute, nenorocita copila, care abia acum e în al 14-lea an, a dat naștere unei fetițe. De complice al păcatului l'a mărturisit pe fiul din casă, un băiat de 16 ani, student în gimnasiul unguresc din loc. Tot orașul a rămas uimit de vestea acestui trist mic roman.

Petrecere în Hunedoara. Societatea cismarilor din Hunedoara arangiază în 26 Febr. n. c. o petrecere a cărei venit curat se va folosi la procurarea feșnicilor de lipsă societății de înmormântare.

Ce li-a adus cocostircul Berlinoaicelor.. Această idee „interesantă“ i-a venit unui statistician, să o cerceteze. Și a cercetat și, iacă ce a aflat: In anul 1896, o femeie de 41 ani a avut pe al 20-lea fiu; cinci femei, ceva mai „tinere“ ca cea dintâi, au avut fiecare al 19-lea fiu; 16 inse, al 18-lea fiu; 17 inse, pe al 17-lea; 32 al 16-lea; 39 pe al 15-lea; 83 pe al 14-lea; 126 pe al 13-lea; ear' 200 pe al 12-lea, etc. De aici încolo, sunt mai fără însemnătate. De interes ar mai putea fi... vârsta mamei. Dintre cele care au avut pe al 12-lea fiu, una a fost abia de 26 ani; între cele cu câte 18 mlădițe familiare, una era de 35 de ani, una de 23 de ani, avea deja pe al 8-lea fiu, ear' una de 20, pe al 5-lea..

„Foaia Pedagogică“ este o fericită aparițiune, chemată să umplă un gol de mult simțit în literatura noastră școlară. Poate nici când pân'acum nu li sa dat învățătorilor noștri ocașunea a avea o foaie, care să tracteze lucruri ce cad în sfera dascălească cu atâta temei și pricepere ca „Foaia Pedagogică“. Alt-cum nici că are lipsă această foaie de recomandațiuni esterne, căci ea se recomandă prin sine și ești deplin sigur despre conținutul ei instructiv, când și că „Foaia pedagogică“, stă sub direcțiunea unui bărbat de școală profund și serios ca dl Dr. D. P. Barcian, cu colaborarea altor vrednici profesori colegi. Cu toate acestea dacă mă încerc a aduce unele apretieri față de această foaie, o fac pentru a atrage atențiunea învățătorimii noastre asupra ei, și să le zic, că prin spriginul moral și mai ales material, ce îl vom tinde și prin studierea continuă a învățătorilor ei, ne vom face vrednici de bună-voința, cu care ne întâmpină.

In fața neajunsurilor materiale cu cari se luptă, dascălimea noastră abia e în stare ași prenumera câte un ziar de colorare politică, și în cele mai multe casuri nici atâta, ear' puținele noastre foi pedagogice ce au încercat să apară, după o viață prea scurtă toate au încetat mai ales din lipsa de abonenți, și, poate, și din lipsa erudiției recerute redactorilor lor.

„Foaia Pedagogică“ însă, nu va putea fi bănuită de această din urmă lipsă; ea ne este cu adevărat prea folositoare, și de aceea unii fiecare și mai ales învățătorii eșii din școala acestor prea iubii profesori ce o conduc, se îndemnă la spriginirea ei, și pe aceia cari poate nu ar fi convinși pe deplin despre comoara de științe ce află în ea.

Învățătoria noastră e recrutată în partea cea mai mare din mijlocul oamenilor săraci,

și din învățătorii școalelor medii își însușesc numai cele-ce li se propun până prin clasa a IV-a gimn. Astfel cunoștința de limbi străine de regulă nu și-o pot câștiga în măsură de ajuns, și așa bogatele biblioteci pedagogice d. p. germâne, ne rămân aproape necunoscute, ear' cunoștințele pedagogice in cari ne inițiem prin preparandii, încă nu sunt de ajuns pentru întreaga noastră viață „dascălească“.

Conștii de aceste împrejurări Reuniunile noastre învățătoresci încă și-au arătat dorința de a se redacta o foaie pedagogică bine îngrijită, și azi, mulțumită iubitelor noștri profesori seminațiali, avem deja de un an aceea foaie dorită.

Ni se îmbie prin „Foaia Pedagogică“ ocașunea a face cunoștință cu reformatorii mari în ale școlii, ca Pestalozzi, Herbart, Ziller ș. a., și sântem puși în condițiunea de a ne ținea mai ușor în curent cu alte neamuri culte, in ce privește instrucțiunea poporului.

E în interesul nostru și al instrucțiunii poporului să abonăm și cetim cu multă atențiune și să urmăim învățătorilor, ce ni se împărtășesc prin „Foaia Pedagogică“.

S. S. învățator.

Ultime știri

„Revoluția“ — o scornitură!

Vězând că nu prinde, ori că prea a eșit prost neghiobul plan cu scornirea unei „revoluții valahe“, azi însăși foile oficioase ale guvernului din Pesta îl desmint, spunând că a fost numai o scornitură a foilor — opoziționale, tot ungurești!..

AMICIȚIE — DISTRACTIE

Trimbitei... Că am rămas „mut“ la glasu-ți ferme căto, vina o poartă... „posta“. Trimbitea deci, trimbital... *Fluieray.*

Sotului... Sărmane! Până eri alaltieri „două inimi“ nu-ți da „pace“, acum deja „trei“.

Înzădar, cântecul favorit pentru aceea tot 'ți-e: „Mândra mea e... ungureană“. Mie 'mi spui?

Soața
Lui Caesar II... Inainte de a face „cucerirea“ esclamat'ai „a'ca iacta est“? Puternicul „veto“ cred că și-a tulburat și mai mult... liniștea sufletăască.

Cato II.

FEL DE FEL

L'a fript!

Domnul, cătră o doamnă necunoscută: E iertat, mă rog, să vă însotesc?

Dama: Iertat, dacă te mulțumești cu 12 fl pe lună și o livrea..

POSTA REDACȚIEI.

D-lui G. N. în Deva. Va urma în alt număr, în cel de față fiind alt material dela d-voastre în foaie.

D-lui T. R. în Deva. Același răspuns.

D-lui M.R. în Cugiu. Indată ce dispunem de spațiu.

Pentru redacție responsabil Petru P. Barițiu.

„ZARANDEANA“

instituit de credit și economii în Băița (I. Deva).

Se aduce la cunoștință, că firma institutului de credit și economii „Zarandeană“ din Băița (lângă Deva) prin decusul On. Tribunal reg. din Deva sub Nr. 380/98 a fost improtocolată. In urma căreia consiliul de direcțiune întrunit în ședința dela 30 Ianuarie n. 1898 a hotărât punerea în activitate și deschiderea solemnă a institutului pe ziua de 14 Februarie a. c. (304) 1—1

Capitalul social 32.000 coroane.

Institutul face următoarele operațiuni conform §. 53 din statute.

1. Primește depuneri spre fructificare;
2. Acoardă credite personale pe lângă cambii sau obligațiuni cu caventi;
3. Acoardă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară;
4. Acoardă împrumuturi pe efecte.

Adunarea generală la propunerea motivată a direcțiunii poate suscepe în resortul casei de economii și alte specii de operațiuni. Totodată spre orientarea acționarilor se face cunoscut, că privitor la ratele de solvire, conform §. 8, 9, 10, din statute, direcțiunea a decis, ca acei membri ce au solvit procentele prescrite în prospect, începând cu 1 Februarie au să solvească 10% de acțiune.

Din ședința cosiliului de direcțiune, ținută în Băița la 30 Ianuarie 1898.

George Drăgan, Lazar Perian,
vicepreședinte. cassar.

Concurs.

(303) 1—1
Pentru întregirea vacantului post de **contabil** la institutul de credit și economii „**Corvineana**” în *Hunedoara*, prin aceasta se escrie concurs cu termen de *15 zile* socotite dela publicarea acestui concurs.

Acest post este împreunat cu un **salariu anual de fl. 600** și tantiema statutară; sînt însă prospecte că acest salariu peste câțiva ani se va înmulți. — Alesul numai după un an de probă se va întări definitiv.

Doritori de a ocupa acest post au să-și înainteze suplicele provăzute cu atestatele despre cualificațiunea recerută și despre eventuala praxă, Direcțiunei acestui institut.

Postul este a se ocupa cu **1 Martie a. c. st. n.**

Hunedoara, în **1 Febr. 1898 n.**

*Direcțiunea
institului de credit și economii
„Corvineana”.*

Sz. 111—1898. (301) 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági kiküldött az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1897. évi 7609 számú végzése következtében Ispász Luon s társa végrehajtató javára Modrusa Vasile s társa végrehajtást szenvedettek elen 38 ft. — kr. s jár erejéig 1897. évi november hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 470 ft. — kr. becsült 4 ökör, 1 tehén, 2 sertés és 2 kalangya szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróság 111—1898 sz. végzése folytán végrehajtást szenvedett Modrusa Vasile lakásán Ósebeshelyen „Kukuis nevű határrészben” leendő eszközésére

1898. évi február hó 10 napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Szászvároson, 1898. évi jan. hó 27.

Sperrer János,
kir. bir. kiküldött.

Nr. 4489—897 (298) 2--3

Pol.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică, că **în 19 Februarie a. o., 9 ore a. m.** se va ținea la acest magistrat o licitațiune în scopul exarândării cantinului pe timpul din **1 Aprilie a. c. până în 31 Decembrie 1901** și că condițiunile de licitare se pot vedea la acest oficiu ori-și-când în orele oficioase.

Orăștie, 24 Ianuarie 1898.

Fr. Aoker,
primar.

Păziți-vă sănătatea!

Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutural și alte boale lăuntrice, apoi pentru boalele de copii. se recomandă cu multă căldură

Medicamentele Kneippiene

pregătite strict după îndrumările celebrului S. Kneipp, și întrebuițate cu cel mai mare succes de mii de bolnavi.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui **Dr. Iulius Schopper** în Oravița (Krassó-Szörény m.).

Catalogul tuturor medicamentelor (teacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

(281) 7—10

„Hondoleana”

INSOȚIRE DE ANTICIPAȚIE ȘI CREDIT ÎN HONDOL

Convocare.

P. T. membri ai însoțirii de anticipație și credit „Hondoleana” din Hondol, se invită conform §§. 19 și 20 ai statutelor însoțirii la

a II-a adunare generală ordinară,

care se va ținea în Hondol, **Luni la 21 Martie st. n. 1898, la 2 ore după amiazi în localul însoțirii.**

OBIECTELE:

1. Raportul direcțiunei despre afacerile însoțirii pe anul de gestiune 1897.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Deciderea asupra bilanțului și a întrebuițării profitului.
4. Alegerea membrilor comitetului de supraveghiere (§. 54).
5. Eventuale propuneri între marginile statutelor.
6. Esmiterea alor 3 membrii pentru verificarea procesului verbal al acesteia adunări generale.

În lipsa membrilor receruți — de peste 1/2 din voturile totale — adunarea generală se va ținea în înțelesul §. 21 din statute la **3 Aprilie c. tot la timpul și în localul indicat.**

Din ședința direcțiunii însoțirii „Hondoleana”, ținută în Hondol la **29 Ianuarie n. 1898.**

(302) 1—1

Direcțiunea.

„ARDELEANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Nr 10/1898

Convocare.

(296) 3—

P. T. acționarii institutului nostru prin presenta se invită la a

XII-a adunare generală ordinară

ce se va ținea în localul institutului în **24 Februarie st. n. 1898 după amiazi la 2 ore**, cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul anual al Direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Statorirea bilanțului anual.
4. Votarea absolutului pentru gestiunea anului expirat.
5. Impărțirea profitului curat.
6. Programa, planurile și preliminarele referitoare la zidirea caselor din Strada Tîrgului.
7. Alegerea alor 3 membri în Direcțiune pe un nou period de 5 ani.
8. Eventuale propuneri insinuate conform §-lui 28 din statute.
9. Exmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

P. T. acționari, cari doresc a participa la adunarea generală, să binevoiască a-și depune acțiunile la cassa institutului conform prescrișelor §-lui 20 din statutele societății.

Din ședința plenară a Direcțiunii, ținută la **21 Ianuarie 1898.**

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.

Dr. Ioan Miha m. p.,
director executiv.

Contul Bilanțului.

Active.		Pasive.
Cassa în număr	13980 02	Fonduri proprii:
Efecte publice	45668 —	Capital social încurs 206.000—
Efectele fondului de pensiuine	11344 16	Fond de rezervă . 76677-56
Efectele fondului de zidire	22907 81	Fond de pensiuine . 11344-16
Imprumuturi pe cambii cu giranți	488090 30	Fond intru acoperirea
Imprumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară	224815 —	perderilor 9565-56
Imprumuturi pe ipotece	184475 15	Fond de zidire . . 23019-72
Imprumuturi pe oblig. cu cav.	143553 88	Interese anticipate pro 1898
Imprumuturi pe efecte publice	1118 —	11633 55
Realități 33283-15		Avansuri dela banca austro-ungară . 21700—
după amortisare 283-15	33000 —	Cambii reescomptate 89915—
Mobilier 503-95		Depuneri spre fruct. 721180-92
după amortisare 50-40	453 55	Dividende neridicate 78-21
Diverse conturi debitoare și interese restante	32026 60	Diverse conturi creditoare
		2154 80
		Profit curat
		28162 99
	1201432 47	1201432 47

Contul Profitului și Perderilor.

Spese.		Venite.
Interese: pentru fondul de rezervă	2799-66	Profit transportat din anul trecut
Inter. pentru depuneri spre fructificare	38305-82	592 40
Inter. pentru cambii comptate	5775-68	Inter. dela impr. pe cambii cu giranți . 41943-64
Inter.: pentru contocurent	44 25	Inter. dela impr. pe camb. cu acoperire hipotecară 18478-55
Spese pentru salarii și marce de presență	8129-30	Inter. dela impr. pe ipotece 16081-21
Spese pentru chirie, porto, tipăr., diverse	2489-65	Inter. dela impr. pe obligat. cu cav. . . 12380 28
Contribuțiune directă	3873-63	Inter. dela impr. pe efecte publice 92-64
Contrib. de 10% la int. de dep. și competență de timbru	3917-27	Int. dela efecte pub. . 1805-60
Amortisare din realități	283-15	Provisiuni
Amortisare din mobilier	50-40	96 41
Profit curat	28162 99	Chirie
		2361 07
	93831 80	93831 80

Orăștie, la 31 Decembrie 1897.

Iosif de Orbonaș m. p., membru în direcțiune **N. Vlad** m. p., membru în direcțiune. **Dr. Miha** m. p., director executiv. **Romul Nicoară** m. p., contabil.

Subsematul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Orăștie, la 27 Ianuarie 1898.

Const. Baicu m. p. **Ioan Lazaro** m. p. **I. Branga** m. p.